

Un repòs molt particular

A Marratxí (Mallorca) s'està construint el primer cementiri privat, dins del seu estil, de tot l'estat. Jardins de Repòs s'ha inspirat en el model americà, tot fugint de la iconografia funerària tradicional.

M'agradaria que la gent pensàs que s'enterra en un jardí i no en un cementiri». D'aquesta manera resumeix Pedro Valencia, conseller delegat de Bon Sosec, SA, la filosofia que inspira Jardins de Repòs. Les obres compten amb un pressupost de 3.500 milions de pessetes i una superfície total de 260.000 metres quadrats, 150.000 dels quals estaran dedicats a zona d'enterrament i la resta a serveis complementaris i zona de passeig.

El cementiri s'anuncia com «un lloc eminentment tranquil, agradable i acollidor on predomina el bon gust, on la naturalitat i la bellesa es donen harmònicament la mà a tots i cada un dels seus tranquils racons». Una vegada finalitzades les obres, s'oferiran 3.100 panteons i 1.500 urnes, de quatre cofres cada una, per dipositar les cendres de les incineracions provinents dels dos forns crematoris —amb un cost de 30 milions cada un— que completen l'oferta.

UN JARDÍ, MÉS QUE UN CEMENTIRI

Per fer possible aquest objectiu, els panteons seran totalment subterranis. A la superfície no existirà cap de les tradicionals imatges d'un cementiri. No hi haurà creus, ni cap altres tipus de simbologia religiosa. Tampoc hi haurà arquitectura funerària. Només gespa que cobrirà tota la zona d'enterrament. A la resta, bancs i zones de passeig perquè els visitants se sentin el més còmode possible. Milers d'arbres, àmplies avingudes

Pedro Valencia, ànima d'aquest projecte funerari.

(«magnífics vials d'accés i passeig, que poden ser recorreguts a peu o en automòbil de cap a cap de tot el recinte»), dos llacs artificials, tres monolits com a única escultura al centre del cementiri i les edificacions per als serveis complementaris, com ara una gestoria per evitar als familiars del mort la sempre desagradable burocràcia d'aquests casos; o una cafeteria, per reposar forces.

El model de cementiri que vol ser Jardins de Repòs és l'americà, «aquell tipus de cementiri que apareix a les pel·lícules, tot verd, sense cap sensació de tristesa i de morb». Es vol fugir de tota la tradició funerària europea. Res del típic panteó gòtic o barroc que dona la imatge tòpica del cementiri europeu, amb tota la iconografia que ha configurat la cultura funerària tradicional. Res de la morbositat que acompanya la defunció. Res de tot això, només verd i tranquil·litat. «Jardins de Repòs vol ser una oferta distinta, harmonia i estètica en el paisatge i a les formes com a contrapunt actual a la megalomania i a les demostracions estridents i capritxoses. Tot més d'acord amb una mentalitat oberta i progressista. Tot més d'acord amb l'estil del nostre temps», assegura l'empresa.

UNA INVERSIÓ IMMOBILIÀRIA

Una entitat bancària mallorquina fa possible, a través d'un crèdit hipotecari, que un dels 3.100 panteons que Jardins de Repòs ofereix estigui pràcticament a l'abast de to-

JOAN CELIA

PROGRAMA 65
LI DOBLEM LA PENSIÓ

"la Caixa"
CAJA DE PENSIONES

Si domicilia la pensió de jubilació a "la Caixa", participarà cada mes en els sorteigs de pensions dobles i d'un premi extraordinari de 500.000 pessetes. I, a més, amb el Programa 65, la Caixa de Pensions li ofereix la tramitació gratuïta de la jubilació, i sorteja viatges a Viena.

De 3 a 9 milions de pessetes costen els panteons familiars en aquests jardins de repòs.

JOAN CEL·LIA

tes les famílies mitjanes mallorquines.

Pagant fins a quinze anys en còmodes terminis, una família es pot assegurar un dels tipus de panteó existent. La major part de les *residències eternes* són per a 6 persones, és l'oferta més barata i surt per 3 milions i mig de pessetes. Aquest tipus de panteó representa el 80% del total. Per als clients que vulguin més espai, hi ha altres panteons amb més capacitat, el més car dels quals costa 9 milions. Però això sí, tots els panteons són iguals, «l'única diferència és l'espai, però la construcció i els materials emprats són de la mateixa qualitat».

Fins ara, i només es du un mes i mig de venda, ja hi ha un 20% dels panteons reservats. El senyor Valencia assegura «que la viabilitat del projecte és total, ho vendrem tot, segur». Probablement quan s'inauguri Jardins de Repòs, allà per la primavera de 1991, ja estarà tot venut.

Com que es tracta de propietats immobiliàries adquirides igual «que qualsevol altra

propietat, com és ara una casa», una vegada que Bon Sosec, SA, hagi venut la totalitat dels panteons, serà la comunitat de propietaris la que podrà decidir sobre tot allò referent al cementiri. Això implica el perill que, amb el pas dels anys, es vagi reconvertint en un cementiri tradicional, amb creus i tota la simbologia, «i això seria realment una llàstima perquè no és el que jo he volgut fer, però quan haguem venut ja no tindrè cap domini sobre el que ocorre i tot serà responsabilitat de la comunitat de propietaris».

EL TIPUS DE CLIENTS

Abans d'iniciar les obres, l'empresa constructora realitzà una enquesta entre la població mallorquina sobre quin seria la resposta davant una oferta de cementiri privat. El resultat ofería el perfil del client potencial: posició socioeconòmica mitjana alta, alt nivell cultural i situat majoritàriament entre els 30 i els 50 anys.

La motivació principal de la compra no és que s'ofereixi un nou model de cementiri, sinó simplement perquè es pot comprar un enterrament, cosa que als cementiris municipals ja no es pot fer per la falta de sòl dedicat a cementiris.

Com diu el conseller delegat de Bon Sosec, SA, «la gent no els compra per estar d'acord amb el model de cementiri que oferim —a pesar que òbviament tampoc hi està en contra— sinó per una raó més aviat pràctica i comprensible: la necessitat de comprar».

Efectivament, als cementiris municipals no és possible comprar aquells grans panteons familiars que s'estilaven no fa més de 40 o 50 anys entre les famílies més acomodades de Mallorca. A pesar de tot, el senyor Valencia ho té clar: «Preferiria que la gent comprés perquè li agrada el nostre model, però l'objectiu principal és vendre i si venem perquè hi ha necessitat de comprar o perquè els agrada, en el fons no importa massa, l'important és vendre».

A més de la inhumació, Jardins de Repòs ofereix la possibilitat de la incineració, gràcies al dos forns crematoris que es disposa. Cada un té una capacitat de cremar vuit persones per dia, cosa que fa un total de 16 incineracions per jornada. «però no crec que, almenys de moment, funcionin a ple rendiment, perquè segons el resultat de l'enquesta feta, encara hi ha molta reticència davant la incineració», reconeix el senyor Valencia. Els resultats mostren com les persones de més de 40 anys només accepten la cremació en un 18%, percentatge que augmenta al 28% entre els menors de 30 anys. En qualsevol cas, poca gent disposada a ser cremada, sobretot si tenim en compte que moren diàriament, a Mallorca, de 10 a 15 persones de mitjana. Extrapolant els resultats de l'enquesta, això representaria que s'incinerarien entre dues i tres persones. Molt lluny de la capacitat màxima de cremar setze persones per dia.

Miquel Payeras